

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemati velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemati velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja trispodna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/4. uri popoldne.

Štev. 183.

V Ljubljani, v soboto 13. avgusta 1887.

Letnik XV.

Naše „Tiskovno društvo“.

Časi so resnobni. Sicer je glasilo naše dōbe: svoboda, omika, napredek; zares dragocene svetinje za slehernega in za človeško družbo sploh. Pa kako pogosto se napačno razumevajo in zlorabijo, ter so nevarno orožje ali celó strup nepremišljenim ali zapeljanim: svoboda postane včasih razuzdanost, omika le videzna, vnanja, ki pokriva notranjo spridenost; napredek napačen vodi v propad! Kdo ne vidi in ne čuti, kako peša in zamira dandanes prava sreča in zadovoljnost, blagostan in varnost, pravica in ljubezen, sploh vera in pravost! Rastejo pa in se šopirijo nasprotni napake in strasti: sebičnost in nepokorščina, pohlepnost po blagu in vživanji, prepir in sovraštvo med posamezniki in narodi!

Ta različna in mnogotera zla so večinoma povzročili slabi listi in knjižure, ktere se v naši dōbi širijo in množé, kakor po dežji gobe, in podkopujejo vso veljavo cerkveno in svetno, grdiijo in zasmehujejo čednost in poštenost — zvito in lažljivo pa obetajo: „Odpri se vam bodo oči, bodete kakor bogovi, vedoč dobro in hudo“. Res se odpirajo oči oblastnikom in narodom ter z grozo in strahom spoznavajo napačno pot in brezno, v ktero jih tirajo taki ljudje s svojimi malopridnimi listi, ter iščejo zdravila in rešitve iz te splošnje nevarnosti.

Gotovo so poprijeli pravo sredstvo v raznih krajih oni, kteri rabijo zoper malovredne spise — dobre, zoper laž — resnico, zoper sleparstvo in goljufijo — pravico in čednost. Tako nasprotnike zavračajo, dobro reč pa širijo in zagovarjajo. To sredstvo so sv. oče pri vsaki priložnosti priporočevali in povdarjali, da naj se narodom odkrije laž in sleparstvo nasprotnikov, pokaže naj se jim pa v vsi svetlobi in lepoti resnica in čednost!

Res so vrli možje ustanovili pri vseh omikanih narodih zoper slabo tiskarstvo dobre časnike na krščanski podlagi, da tako varujejo in rešijo še nepokvarjene vernike ter tudi že zmotence zopet pripravijo na pravo pot. Ker so se že tudi v našem časopisju nekatere stvari vgnjezdile, ki se ne vjemajo

s zdravimi krščanskimi resnicami, ustanovili smo političen list na krščanski podlagi, ki je s časoma postal dnevnik. Vendar je bilo vse bolj zasebno podjetje in odvisno od posameznih oseb. Da bi pa katoliška literatura med nami imela stalno in javno podlago, osnovalo se je poslednji čas dolgo zaželjeno „Tiskovno društvo“ v Ljubljani, čegar namen je izdavanje in razširjanje časopisov, vredovanih v versko-narodnem in avstrijsko-patrijotičnem duhu. (Glej § 2. pravil.)

Vsi omikani verni Slovenci so živo čutili potrebo takega društva, in so že dolgo želeli njega ustanovitev, da bi se v njem našlo vse konservativno razumništvo, duhovno in svetno, ki naj bi po tej družbi blagodejno vplivalo na mili naš narod. Po novo ustanovljenem društvu naj bi se branile drage svetinje vere in narodnosti zoper vsakterega, bodisi vnanjega ali domačega sovražnika. Zato navdušeno pozdravljamo to potrebno in nadopolno društvo, in srčno želimo, da bi se čvrsto vkoreninilo, daleč razprostiralo svoje košate veje in obilno sadu rodilo v verskem in narodnem oziru, ter s tem koristilo ne le sedanjemu rodu, temuč blagodejno vplivalo tudi na pozne potomce.

Da pa temu svojemu namenu more zadostovati novo društvo, je pred vsem treba, da se močno razširi po raznih krajih in stanovih, kajti le potem bo imelo duševno in gmotno moč v svoj blagi namen. Naj toraj prav obilno pristopajo duhovniki, starejši in mlajši, domači in drugi, kajti oni so po svojem poklicu in izobraženju pred vsem sposobni, biti društvu trdni stebri, močna debla, ktera nosijo vse drugo ter se ustavljajo vsakemu viharju.

Naj pristopajo k novemu društvu gg. učitelji, kterim je poklic: vzajemno z duhovnimi pastirji se truditi za poduk in omiko naše mladine na krščanski podlagi; pa tudi s svojim vzgledom in z dobrimi knjigami blagodejno vplivati na odrasčene. — Pristopilo naj bi tudi drugo slovensko razumništvo po naših mestih in trgih ter tudi veljavni možje z dežele, da s svojim vzgledom in ravnanjem drugim koristijo. V tej zadevi bi veliko vtegnili koristiti

srenjski župani in svetovalci, modri gostilničarji in trgovci po deželi.

Vendar s samo gmotno podporo še ni vsa storjeno; društvo potrebuje tudi vrlih in spretnih delavcev, potrebuje duševnih moči, kratko: pisateljev vsake vrste in věde, pisateljev za nežno mladino, pa tudi za odrasčene, za poduk in za kratek čas, pisateljev za malo učenega kmeta in rokodelca, pa tudi za višjo omiko. Kako obširno polje se tu odpira za obdelovanje! Res ste v novjšem času veliko storile „Mohorjeva družba“, s ktero se smemo jako ponasati, in „Slovenska Matica“, a vendar dela še veliko ostaja, toliko bolj, ker naša „Matica“ za bogoslovno vědo ni celó nič storila! Zato so prošeni in vabljeni v novo društvo pisatelji vsake vrste, pred vsem dosedanjí že skušeni in slavni, pa tudi novi, zlasti izmed naše za vse dobro vnete mladine. Vabljeni so vrli bogoslovci in vseučiliščniki, učitelji, da žrtvujejo nekoliko truda in časa v ta namen, kajti ne le kar tirja stan — kolikor more, je mož storiti dolžan!

Vabijo se tudi razna društva v našo vrsto, da bi se v lepi vzajemnosti podpirali eden drugega: domače čitalnice, da ostanejo zveste geslu: za vero, dom in cesarja; „Dramatično društvo“, da bi naša mlada talija nikoli ne žalila, ampak blažila sree; „Družba sv. Cirila in Metoda“, da naj vedno stavi vero nad narodnost; razna „Bralna društva“ po deželi, da pri svojih knjigah in časnikih nikdar ne prezirajo krščanskega značaja naše dežele.

Tako vabi novo društvo vsestransko k pristopu. Več ko najde gmotne in duševne podpore, toliko lažje bo moglo zadostovati svojemu vzvišenemu, a težavnemu namenu, ter plodonosno delovati na krščanski podlagi za pravo omiko in vsestranski pošten napredek! Dobrotljivi Bog pa naj blagoslovi in podpira vse društvenike in posebno odbornike, da vsi vztrajno delujejo v Njegovo slavo, pa tudi v korist vsemu narodu; kajti „ne ta, ki sadi, je kaj, tudi ne on, ki priliva, temveč On, ki dá rasti“. —k.

LISTEK.

Nekoliko misli z Lurdskega potovanja.

VIII.

17. avgusta 1886.

Predragi, premili prijatelj!

Kako veličastno, kako navdušeno proslavlja apostelj Pavel moč sv. vere! Po veri so svetniki zmagovali kraljestva, delali pravico, dobivali obljube, levom žrelo mašili, ognja moč gasili, meča osti ubežavali, od bolezní ozdraveli, junaki v vojski postajali, napade tujcev odbijali. . . Drugi so bili mučeni in niso sprejemali oproščenja, da zadobé boljše vstajenje. . . Bili so kamenjani, razrezani, izkušeni, umrli so v smrti z mečem.*) Te vzvišene besede nahajamo v listu do tistih Hebrejcev, ki so, akoravno že pokristijanjeni, vendar še vsi goreli za staro Mojzevo postavo; ponasali so se z obrezo in s postavnimi deli, in tem pripisovali opravičenje pred Bogom; oslepljenim od narodnostnega ponosa jim je prero-

jevalna moč Kristusove vere in milosti ostala skrita: kaj je križ, kaj zatajevanje, kaj ponižnost in krotkost, sploh ono skrivnostno življenje iz vere, ki je navidezno polna prekoslovij, vsega tega niso mogli zapopasti. Pač pa pričakovali so vse kaj drugega: Kristus kot prerokovani kralj iz hiše Davidove, bode židom podvrget Rimljane in ostale narode ter priboril jim vladarstvo vesoljnega sveta. Ko so toraj od dne do dne bolje sprevidevali, da se tako goreče gojene nade ne spolnijo, a mestu tega kristijani po vzgledu Jezusovem družega deleža nimajo, kakor trpljenje in preganjanje, ko je celó nov vihar nad Jeruzalemsko cerkev prihrul, tedaj so začeli omahovati in prišli že blizo do tega, da bi Kristusu se odpovedali.

Skrivnostna je vere moč, in Bog je ne razodene, kakor le tistemu, ki se ponižno in svest si svoje pregrešnosti podvrže božji besedi. Vera zadeva človeka najplemenitejšo vzmožnost, namreč razum, ker tirja od njega, naj za res ima, česar ne razume. To je, kar piše apostelj, da kot oznanovalec Kristusove vere razdeva naklepe in vsako visokost, ktera se vzdiguje proti poznanju božjemu in zavjema vsako pamet na poslušnost Kristusu. Vsaka človeška visokost je veri sovražna. In kakor se tedaj židovska

oholost ni hotela vpokoriti nauku križanega Boga, tako je tudi posvetni modrosti vseh vekov vera največa neumnost. Kar z očmi vidimo in z rokami tipamo, kar znanstveno dokažemo, le-to smatramo za resnično, vero pa prepustimo nevedni druhalu — tako govoré; moč vere jim je mračnjak, verovati je nič vedeti. „Glauben heisst nichts wissen!“ tako ponavlja, tako se usti dandanes brezverska inteligencija.

Take in enake misli, predragi prijatelj, so me obhajale, ko sem se davi vračal od Lurdske votline, da bi se malo sprehodil po prijetni zeleni okolici. In take misli kaj bi moglo bolj buditi, kakor bivanje v Franciji, tej klasični deželi novodobnega neverstva? Ne misli pa, da ti bom morda govoril o glasovitih materijalistih francoskih ali o Littorée-u njegovem pozitivizmu, tudi ne o enciklopedistih ali družih apostolih moderne prosvete, ne, ker dasi so i ti katoliški cerkvi veliko zlega prizadeli, vendar zdravi vkus, ki se vedno še nahaja v ogromni večini naroda, takim naukom ne dá nikdar obstoja, akoravno mimogredé predramijo in podkurijo ljudske strasti.

Natančnije opazovanje francoskega naroda napeljalo me je na nekaj drugega. Vse hvalevredna je

*) Heb. 11. 33.

Kdo ruje?

(Konec.)

Dalje očitajo slovenskim duhovnikom narodno rovanje. — „Narodnost“ se res kaže svetu kakor neko strašilo, toda kdor narodnost presoja z verskega stališča, kdor je naroden, kolikor to dovoljuje krščanska morala, tak uvidi, da v tem tudi za duhovna nič nevarnega in napačnega ni; posebno še ne za slovenskega duhovnika, ki je do zadnjih časov skoro edin ohranil slovensko narodnost svojemu ljudstvu. — Tako sodimo slovenski duhovniki o narodnosti in tako narodni smo vedno bili in ostanemo. S tem pa ne potrjujemo one paganske narodnosti, ki je sama sebi namen, ki je marsikterim narodnim sanjačem pri vseh narodih malik, kateremu se vklanja vse drugo. Ali niso zato slovenski duhovniki po svojem glasilu vedno obsojali narodnih prenapetitev nemških in slovanskih, katerim je narodnost vse in bi po njej v protislovju s tisočletno zgodovino radi premenili Evropi geografsko lice? Ali ni ravno naš dnevnik pred nedavnim časom odločno obsodil v tem smislu spisane blodnje prenapetega Slovenca?

Če je tako ravnanje slov. duhovnikov narodno rovanje, potem seveda ta greh sprejmemo nase. Mi slovenski duhovniki vemo, kaj je narodnost, kako blagodejno vpliva na narodov razvoj, ako se goji po pameti in v pravih mejah; kako pogubonosna za narod pa postane, ako prekorači določeno mejo; vera naša, večno resnična, nam tudi v tem oziru daje varno in stalno vodilo.

Tako dela v narodnem oziru niža duhovščina slovenska, tako pa dela tudi viša in najviša duhovščina, tako dela sv. Oče sam. — Kdo ni nedavno občudoval papeževga pisma do tajnika Rampollija, kardinala? Kdo ni zapazil, kako je papež, opravičujoč svoje zahteve po svetni samostojnosti, govoril Italijanom, kako se je skliceval na njih narodni ponos, kako povdarja, da je bil zvest Italijan, da ljubi svoj dom, da mu je na srečo domovine sreča in slava, da naj bodo Italijani hvaležni, da je previdnost božja ravno v Italiji odbrala papežu svoje bivališče.

Tako vporablja v korist dobri stvari sv. Oče sam narodnost. In če je slovenski duhovnik te vere, da bi se s pomočjo domačega jezika največ storilo za narod — potem ga za rovarja razglašajo svetu!

Pa ne čudimo se temu! Tako je bilo, odkar stoji svet. To so duhovnikom, to so vernim očitali že paganski Rimljani, ktere oistro zavrača Tertulijan (Ad nationes 1. 17.) rekoč: „Vi nas imenujete sovražnike cesarjeve, ker nečemo prisegati pri njegovi božji veljavi, in vi, ki brez vesti po krivem prisegate pri cesarjevem božanstvu!“ Na drugem kraju pa: „Kdo nas črni, da smo sovražniki cesarjevi? Tisti Kasiji, Nigri, Albini, ki darujejo za blagor vladarjev, ki prisegajo pri njegovem geniju, na skrivnem pa se že vadijo v boju, da bi ga gotovo s prvim sunljajem zadeli v tilnik; ljudje ki pozdravljajo novoizvoljenca z besedami: „Jupiter, vzemi od naših let in pridene jih tvojim, med tem pa že gledajo okrog sebe po veljakihi, kateri med njimi bi jim več dal, ako umore novoizvoljenega slavljenca.“ (Apolog. 35. 37.)

Vera je podlaga vsemu, toraj tudi javnemu življenju; brez vere ni pravega doma in državo-

ljubja, zakaj kdor Bogu ni zvest, po čemu bi bil tudi cesarju ali domovini, če mu ne kaže?

Tem nazorom zvest bo kakor do sedaj tako tudi v prihodnje brez strahu, prepričan o svoji dobri stvari, delal za srečo svojega naroda duhovnik slovenski pod častitljivo, sveto zastavo:

Vse za vero, dom, cesarja! — u.

Knez Koburžan.

Princ Ferdinand Koburški je de facto knez Bolgarski. Dolgo je upal in se bal, konečno je strahu slovó dal, in se napotil v svojo novo domovino. To je dogodek, ki bo bolgarsko vprašanje spravil zopet na površje evropske politike. Če sodimo po sedanjih razmerah, moramo imenovati njegovo pot nevarno pustolovstvo.

Ko se je razgovarjal v Ebenthalu z bolgarsko deputacijo, izjavil se je, da se bo oziral na pogodbe in le tedaj zasel bolgarski prestol, ako ga potrdi Turčija in priznajo druge signatarne države. To pa se ni zgodilo. Turčija ga ni potrdila, in druge države — izvzemši Rusijo — odgovarjajo: knez ta ali oni, da se le reši bolgarska zadeva. Rusija pa odločno trdi, da volitev ni bila postavna, ker se ni vršila na podlagi postave. Koburžan je moral nastopiti nevarno pot, ali pa se odreči bolgarskemu prestolu. Storil je prvo, ker upa, da Evropa potrdi „fait accompli“.

V Trnovem bo prisegel na ustavo ter kot knez slovesno zasel bolgarski prestol v Sofiji. Od danes do jutri bo njegova oblast, lovil se bo v valovih straukarskega življenja, živel ob milosti bolgarskih prvakov in armade.

Vsi listi, ki pišejo o potovanji princa Koburškega, enoglasno imenujejo njegov korak nevarno pustolovstvo. Za nas je važno, kako sodi o tem naše vnanje ministerstvo. Njegovo glasiló „Fremdenblatt“ piše: Države so bile zadovoljne z besedami, ktere je princ govoril v Ebenthalu bolgarski deputaciji. Po tedanjem postopanju izvoljenega kneza nismo pričakovali nenadnih korakov. Ker pa se je Koburžan vdal silovitemu vabilu bolgarske vlade in naroda ter odpotoval v Bolgarijo, storil je korak proti nasvetu svojih prijateljev na lastno roko in odgovornost. Poslušal je glas svojega srca in željo naroda, da doseže dober namen; vendar ne more upati, da velike težave premaga z lahkim trudom. Pravi prijatelj Koburžanu ne more potrditi njegovega koraka. To smemo že danes trditi, da novi knez ne bo rešil bolgarskega vprašanja. Princ Ferdinand se je sam odločil, države ga niso nagovarjale, niti ga je potrdila Turčija. Njegovo potovanje se ne vjema z Berolinsko pogodbo. Na to resnico mora misliti, ko bo iskal sreče na Balkanu. Mogoče, da jo najde in si vtrdi vladarstvo v Bolgariji. Danes moremo imenovati njegovo potovanje le zanimivo pustolovstvo.

Berolinski listi ne pišejo preprijazno o Koburžanu. „National-Zeitung“ vpraša: „Na koga se naslanja princ Ferdinand?“ Na to vprašanje list ne odgovori, temveč pristavi, da si morda pridobi naklonjenost Rusije. „Kreuzzeitung“ izraža bojazen,

da v bolgarski armadi ne vladajo čiste simpatije za princa in se vtegne pričeti vojaška revolucija. Glasilo Bismarkovo, „Nord. Allg. Ztg.“ molči o dogodku.

Angleški listi razno sodijo o princu. „Standard“ misli, da je princ tako dolgo omahoval, ker ni čutil trdnih tal pod nogami. Povpraševal je v Peterburgu. Kak odgovor je dobil, pokazali bodo njegovi čini. Ako hoče ostati v Sofiji, storiti mora to z dovoljenjem Rusije. Ako ta ne dovoli, zgodilo se bo ž njim, kakor z Batenberžanom. „Times“ hvali njegov korak in pristavi, da ni njegova krivda, ako se zahteve Rusije ne strinjajo z nezavisnostjo Bolgarije. Sicer pa v Sofiji ne bo počival na cveticah in pričakovati ima hudo opozicijo.

Ruski listi soglasno pišejo, da princa Rusija ne potrdi, in svetujejo vladi, naj se drži dosedanje politike.

Prihodnost Bolgarije je v prvi vrsti odvisna od bolgarskega naroda in daljnega postopanja novega kneza; ti so kovači svoje lastne sreče.

Politični pregled.

V Ljubljani, 13. avgusta.

Notranje dežele.

Klub čeških poslancev je imel te dni sejo in se je posvetoval o razmerah čeških srednjih šol. Povod temu je znana naredba naučnega ministra. Sklenili so, da na merodajnem mestu govoré resno besedo. — Češki listi še vedno presojujejo ministrovo naredbo. Nekteri zahtevajo, da morajo poslanci v državnem zboru tirjati pojasnila, da se zvedo razmere med desnico in vlado.

Dvornega svetnika Lienbacherja obdelujejo tudi nemški konservativni listi. „Salzburger Chronik“ mu očita, da se je izneveril programu nemških konservativcev. Po tem programu bi se moral potegovati za avtonomijo deželnih zborov, a dela ravno nasprotno. Lienbacherjevo politiko je obsodil tudi nadškof v Solnogradu. Kdo more odobravati stranske skoke Lienbacherjeve, vpraša „Vaterland“? Gotovo le isti, ki se veseli prepira v konservativnem taboru. Vsak konservativec, akoravno ima v posameznih točkah svoje misli, mora obžalovati Lienbacherjevo početje. Volilci naj sodijo o njegovi novejši politiki, in ti mu bodo gotovo ohladili glavo.

Hrvatski vladni list je objavil, da se sabor snide 1. septembra.

Slovaška razstava v Turčanskem St. Martinu je razburila kri ogerskim časnikarjem. Razglasili so razstavo kot novo prikazen panslavizma. „Nar. Noviny“ jim odgovarjajo: „Mi smo Slovaki, torej Ogri, vendar ne Madjari. Kot Ogri moramo imeti enake pravice, kakor Madjari. Naš slovaški jezik je ogerski deželni jezik. Če tudi priznamo madjarsčino kot ogerski državni jezik, vendar mora naš jezik imeti iste pravice, kakor vsak drugi v deželi. Odločno zavračamo očitjanje, da nismo dobri ogerski rodoljubi.“

Vnanje države.

Srbska finančna komisija v kratkem končá svoje delo. Kakor se poroča iz Belegagrada, hoče komisija nasvetovati, da se tožijo vsi prejšnji ministri, ki so sodelovali pri finančni upravi, in ti so:

(Dalje v prilogi.)

vzgleđna pobožnost tega ljudstva. Edino, o čemer se tujec nekako spotika, je narodnostni ponos, ki se pri Francozih v govoru in vedenju izraža. Velika, slavna Francija se vedno in povsod povdarja; seveda, tudi tukaj se na-njo ne zabi; čuj le, kako goreče, kako ginljivo ti množica od ranega jutra do poznega večera Mariji prepeva, pri vsaki kitici ponavlja:

Sauvez, sauvez la France,
Ne l'abandonner pas!

Lepa misel, sveta dolžnost je moliti za ljubo domovino. Nikar ne misli, da jim kaj takega očitam. Vendar pa, kakor sem že rekel, ravno to me je nehoté napeljalo na narodnostno vprašanje. Est modus in rebus... Srečna Francija, da moliš k Mariji za domovino; in tej Franciji, Bog me varuj, kaj očitati. A ta je, preljubi moj, ona Francija, ki je bila nedavno pred svetom ponižana. Glej, naučila se je vsled tega moliti. S tem vsaj priznava, da je Bog delivec sreče in vladar človeške osode. Vera, molitev, kako ona oplemeni ljubezen do domovine, in ako hočemo, tudi narodnostni čut in ponos. Toda Francija ni bila vedno taka. Ona ni vedno molila, ni se klanjala Bogu in Mariji; in v tistih časih bil ji je malik narodnost. La grande nation — bil je edini dogma, la gloire — edina

svrha vseh teženj francoske politike. V Franciji se je ideja narodnosti, ki dandanes Evropo preoblikuje, spočela in vzgojila, od tod po svetu zažarila. Narodnostni ponos Francozov je že v srednjem veku hlepel po načelstvu v cerkvi, povdarjal vedno svoje predprave, ter tirjal za-se odlikovalno mesto. Res sicer, da je francoski narod v 16. stoletju zvest ostal katoliški veri, a prirojena oholost ni mu dala mirovati, kljuboval je neprenehoma rimskemu papežu. Ta nekatoliški, narodno-paganski čut našel je sledujoč v janzenizmu sebi pristojno obliko, v katero se je zvrget ter v nji nekako odrevenel. Vplivan in gojen od janzenizma je narodnostni ponos počasi popolnoma zgubil katoliški čut ter Francijo čedalje bolj odtujil rimskemu katoličanstvu. V oni meri pa, kakor je ginevala občutljivost katoliška, košatil se je s zunanjim leskom; za Ljudevita XIV. dosegla je francoska „gloire“ svoj vrhunec, a duhovitemu opazovalcu je razodevala že tedaj vso notranjo puhlost.

Janzenizem zamoril je v omikaneih in meščanih katoliško čutstvo in prevrgel se v nacionalizem in ateizem, ki se je vpodobil v enciklopedijskem slovstvu; po tem bili so stebri pravne monarhije v kratkem spodjedeni, ki je resnično v veliki revoluciji sramotno

pokopana bila. A ravno po revoluciji se je francoski duh po vsi Evropi bliskoma razširil, zdelo se je, kakor bi bil ta narod poklican, da Evropo duševno in politično vlada! Revolucija je narodnostni ponos Francozov le povzdignila. Napoleon I. poveljal je francosko imé tudi s zunanjim bleskom. Nosna od prekujejskih idej, omamljena od činov slavne prošlosti, se Francija nikdar ni mogla strezniti; kakor nečimerna deva, ktero vse snubi in zavida, je tudi ona z ustavami, z vladarji, s politiko, sploh s celim svetom se norčevala. A ob enem hotela je tudi cerkev služno si storiti, in žalibog, da se je dala večina katoliškega razumnštva, in celó duhovščina in cerkveni dostojanstveniki od velikonarodnostne domišljavosti omamiti... Za Napoleona III. je zvestoba francoskih katoličanov še vedno omahovala in bila zeló dvomljiva za edinost cerkve; manjkalo je le sijajne zmage nad Nemčijo in Bog vé, ali bi o določbi papežev nezmotnosti ne bilo ločenje od Rima dovršeno!

Toda leta 1870. bila je ohola Francija tepena, na tla poteptana. Koj po hudem vdarcu trkala je na prsi: moj dolg! Priznala je v tem šibo božjo. A tudi streznila se je dokaj; od onih sedmih duhov visoko-narodnostne oholosti izgnani so bili vsaj trije.

to robo na posodo dobila, je šel zopet ves na 47, če tudi zadela niti pasje kocine ni!

Možu je bilo poslednjo nedeljo, 7. t. m., nekoliko dolgčas. Da bi se pokratkočasil, pravi: „Pojdem pa zimsko obleko presušat“. Joj, kako je debelo gledal in si oči mël, ko mu je prazna omara nasproti zazijala, kjer je poprej njegova obleka visela. Vpraša ženo, kje je njegova obleka. Žena mu pové, kako in kaj. Možu se jame pred očmi mračno delati, toliko je pa le še videl, kje da njegova palica stoji. Korak in že jo ima v rokah, in zopet korak in že jo čuti žena — kje — ne vem; menda je bilo dobro, kamor je padlo, kajti razljuteni mož jo je tako zmlatil v svoji jezi, da so jo morali v bolnišnico odnesti.

Tako je že prvi teden meseca avgusta prinesel dve nesreči, obe iz loterije in številke 47 izvirajoči. Slovenci, vzemite si ji za svarilen izgled ter svoje krajecarje namesto v loterijo, rajše na pošto v hranilnico nosite! Ondi bode enkrat izvestno zadeli še nekaj več, kakor bode tje kaj znesli, v loteriji pa ni gotovo.

Domače novice.

(Darila zlatomašniku.) Krasni kelih, kojega so pri g. Tratniku v Ljubljani naročili za zlatomašnika msgr. Andr. Einspielerja koroški Slovenci, in prelepi misal, ktere ga so v isti namen kupili nekteri duhovniki v Ljubljani, zlatomašnikovi častilci, si sleherni more ogledati danes in še prihodnji torek v „Katoliški Bukvarni“ v Ljubljani.

(Einspielerjeva slavnost.) Ker se čas nagiba že proti koncu ter stoji 21. avgust skoro pred durmi, vljudno prosimo vsa ona društva, deputacije in druge vdeležence, ki nameravajo priti k slavnosti v Sveče in se do danes niso še prijavili, da blagovolijo to nemudoma storiti ter g. župniku Jan. Wieserju v Celovci naznaniti število, da se more vse potrebno pravočasno naročiti. — Ker si bode tudi krčmar v Svečah moral poskrbeti večino stvari iz oddaljenega mesta, je nujno potrebno, da se oglašanje ne odlaga na zadnje dni. — Vse one č. gg. duhovnike, ki se bodo vdeležili slavnosti iz daljnih krajev, prosimo, naj izvolijo priti v svoji navadni opravi, da si ne delajo težko. Talarja in koroka posluževali se bodo le duhovniki iz bližnje okolice, ako jih bode to storiti volja, in oni, ki bodo pri cerkvenem obredu stregli. Toliko v pojasnilo na mnogostranska vprašanja.

Vodstvo južne železnice je slavnostnemu odboru naznanilo, da ni mogoče bilo voznine znižati. Take rešitve smo se sicer že naprej nadejali, kar pa ni tolika nesreča, da bi se slavnost v Svečah zaradi tega ne mogla vršiti. Nasproti temu pa je vodstvo državne železnice blagovolilo slavnostnim vdeležnikom voznino za tretjino (polovico karte II. razreda za vožnjo v III. razredu, in cela karta III. razreda za vožnjo v II. razredu) znižati, in sicer bode veljavno za čas od 18. do vštetega 24. avgusta t. l. za one, ki hočejo čez „Kočno“ in se vozijo do Jesenic, kakor za one, ki se vozijo iz Ljubljane in Pontabla čez Glandorf v Celovce in nazaj. Legitimacije za znižano voznino dobivale se bodo od 16. t. m. naprej v „Katoliški Bukvarni“ in v tobakarni čitalnice v Ljubljani, ali pa pri tajniku slavnostnega odbora g. župniku J. Wieserju v Celovci, do ktere ga se je za iste pismeno obračati.

Slavnost vršila se bode vseskozi sijajno in bode častna za onega moža, kteremu v slavo je namenjena. Oglasili so se med drugimi tudi že zastopniki češkega in hrvatskega naroda in nadejamo se, da i kranjski, štajarski in primorski Slovenci ne bodo zaostajali, marveč v velikem številu prihiteli pozdravljat svoje zatirane brate koroške Slovence in njih voditelja slavnega Andreja Einspielerja. — Zatoraj, dragi bratje, na svidenje v Svečah.

Slavnostni odbor.

(Vabilo k slavnostni zlati maši) slavnega rodoljuba in velezaslužnega duhovnika prečastitega gospoda profesorja Andreja Einspielerja in z njo združeni narodni slavnosti v Svečah v Rožni dolini v nedeljo dné 21. avgusta 1887. — Spored slavnosti v nedeljo dné 21. avgusta 1887. leta v Svečah. Sprejem in pozdrav došlih gostov po občinskem zastopu in požarni brambi v Svečah. — I. Cerkevna slavnost. (Pri ugodnem vremenu pod milim nebom, v slučaju neugodnega vremena v cerkvi.) 1. Slavnostna pridiga

ob 1/2 10. uri zjutraj, govori preč. g. o. Oto Einspieler, frančiškan Goriškega samostana, potem 2. peta zlata sv. maša. (Pri sv. maši pojó iz prijaznosti č. gg. peveci Ljubljanske čitalnice.) — II. Slavnostni oddelek. 1. Bratsky; „Oče naš“, moški zbor. 2. Slavnostni govor, govori gosp. Julij pl. Kleinmayr, c. kr. profesor v Gorici. 3. Jenko: „Molitev“, moški zbor. (Odhod z godbo v gostilno k Žavniku.) 1. „Naprej zastave slave“, koračnica. 2. Poklon raznih deputacij in zastopnikov preč. gosp. zlatomašniku. 3. Petje. 4. Slavnostni banket. 5. Nagovor gosp. predsednika in pozdrav gostov. 6. Petje. 7. Prolog, sestavi S. Gregorčič, govori gospodičina Josipina Vernikova. 8. Petje. 9. Virk: „Slava Slovincem“, deklamuje sedemletna deklica. 10. „Prisega Rožanke“, deklamuje kmetska deklica Lenka Pak. 11. „Razni potje“, deklamuje kmestki deček Jožef Škof. 12. Petje in godba. Prosta zabava — Dri slavnosti sodeluje iz posebne prijaznosti oddelek slavnega pevskega zbora Ljubljanske čitalnice. Med posameznimi točkami sporeda svira domača godba iz Sveč. Slavnostni odbor.

(Častnim občanom) je izvolil zastop občine št. Vidske nad Ljubljano v seji dné 7. avgusta č. g. Janeza Žana.

(Romarji na sv. Višarje) odpeljali so se danes dopoldne po sv. maši, ki se je ob 3/4 10 v stolni cerkvi opravila za božjepotnike, v dveh dolgih vlakih po Gorenjski železnici. Na večer dospejo na Višarje, kjer bo kratek nagovor do ljudstva in litanije. Po opravljeni pobožnosti in končani slovesni božji službi se odpeljejo v nedeljo naši romarji v dveh vlakih proti domu. Eden vlakov pripelje že jutri zvečer božjepotnike, kterim se domu mudi, v Ljubljano nazaj. Drugi vlak se pa ustavi v Lescah, od koder idejo romarji na Brezje, in ko Velikega Šmarna praznik na tem slovečem božjem potu pobožnost opravijo, pridejo v ponedeljek z večernim vlakom v Ljubljano nazaj.

(Osebnosti.) Nadgozdarski svetovalec g. L. Dimitz je odlikovan z redom železne krone tretje vrste. — Vladni koncipist g. V. Parma je premeščen s Krškega v Kranj.

(Razpisana) je služba finančnega koncipista v področji c. kr. finančne direkcije za Kranjsko. Prošnje do 24. avgusta.

(Odbor političnega društva „Edinost“ v Trstu) je imel zadnjo nedeljo sejo. Na dnevnem redu je bila 1. resolucija na visoko ministerstvo pravosodja radi jezika v zemljiških knjigab; 2. predlog o založnici za Trst in okolice; 3. rekurz proti odloku Tržaškega magistrata in c. kr. namestništva gledé slovenskih šol v Trstu. Kar se tiče prve točke, bila je resolucija jednoglasno sprejeta. O drugi točki se bo poseben odbor posvetoval 21. t. m. Vsi govorniki so naglašali potrebo denarnega zavoda, da se ljudstvo, kolikor moči, oprosti tujega kapitala. Konečno je odbor sprejel rekurz na ministerstvo gledé slovenskih šol.

(Nekaj za častnike.) Tudi letos pošlje c. kr. vojno ministerstvo dva častnika v Pariz iz namena, da se popolnoma izurita v francoščini. Taki častniki nastavili se bodo potem za učitelje francoskega jezika po avstrijskih vojaških akademijab, realkah in kadetskih šolah. Kdor želi iti, naj se oglasi pri svojem višjem zapovedništvu. Znati mora že sedaj precéj francoski brati in pisati ter govoriti. Kandidatje delali bodo pred strokovnjaško komisijo izpit in tista dva, ki ga bode najbolje napravila, pojdeti v Pariz. 300 gld. odstelo se bo vsakemu na roko, da si kupi civilno opravo. Dobila bode tudi svojo navadno plačo in pa vsak mesec še povrhu 120 gld. doklade. Za pot bo dobil vsak 150 gld. za sém in tje. Čas bivanja v Parizu odločen je na 10 mesecev.

(O koleri) na Laškem je vedno več in čedalje hujih novic. Koroška deželna vlada je že tudi nekoliko poskrbela, da se ji ne bo moglo očitati, da ni ničesa storila, če bi se morda kolera iz Laške na Koroško zanesla. Vsak, kdor prihaja iz Laškega na Koroško, ne sme poprej v deželo, kakor, kedar je prestal tridnevno zdravniško opazovanje ob meji. Huda je taka določba za popotne, toda vsekako opravičena. Dokler je čas, treba je gledati, kako in kaj. Kadar je hiša že v ognju, ne sprejme nobena banka več zavarovalnine.

Telegrami.

Št. Peter, 15. avgusta. Sprejem bratov Čehov sijajen. Iskreno jih pozdravil vpríčo mnogobrojnega ljudstva iz Pivske, Košanske

in Bistriške doline duhovnik Podboj. Ljubeznivost Čehov vse ganila. Navdušenost velikanska. Živela vzajemnost češkoslovenska!

Ruščuk, 13. avg. Koburžan je prišel včeraj ob 10. uri v bogato okrašeno mesto. Mnogobrojna množica ga pozdravi z burnimi „hura“-klici, sprejmo ga oblasti in duhovščina. Vdeležil se je banketa, prirejenega od županstva; na napitnice je odgovarjal bolgarski Zjutraj se je odpeljal v Svištov in Trnovo, kjer bo v nedeljo prisegel. Skoraj gotovo bo vlada odstopila in Stambulov sestavil nov kabinet. Koburžan je brzojavno prosil sultana dovoljenja, da konča provizorij. V okrožnici, ktero je Koburžan poslal državam, trdi, da nobena država ne nasprotuje njegovi osebi. Razne misli so le o postavnosti sebranja, kar pa je čisto notranje bolgarsko vprašanje. Poslušal je obupne klice bolgarskega naroda, ki hoče, da se vtrdi red in zagotovi mir, in se zanaša na svoje čiste in lojalne namene.

Pariz, 12. avg. V tukajšnjem ministerstvu vnanjih zadev je nocoj ponoči ukradena velika svota denarja in važni papirji.

Vremensko sporočilo.

dan	čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	barometra v mm	termometra po Celziju			
7. u. jut.	733.89	+13.6	sl. jvzh.	jasno	
12. u. pop.	733.94	+22.2	sl. vzh.	d. oblačno	0.00
9. u. zveč.	734.14	+19.0	"	"	"

Zjutraj megla, čez dan del. jasno, zvečer nekoliko oblačno. Srednja temperatura 18.3° C., za 1.5° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

13. avgusta.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	81 gl. 60 kr.
Sreberna " 5% " 100 " (s 16% davka)	82 " 90 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	112 " 90 "
Papirna renta, davka prosta	96 " 50 "
Akcije avstr.-ogerske banke	884 " " "
Kreditne akcije	282 " " "
London	125 " 95 "
Srebro	" " " "
Francoski napoleond.	9 " 98 "
Ces. cekini	5 " 99 "
Nemške marke	61 " 62 1/2 "

Tržne cene

dné 13. avgusta t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	5 85	Špeh povejen, kgr.	— 64
Rež,	4 06	Surovo maslo, "	— 90
Ječmen, "	3 25	Jajce, jedno, "	— 2
Oves, "	2 60	Mleko, liter, "	8
Ajda, "	4 06	Goveje meso, kgr., "	— 64
Proso, "	4 22	Telečje, "	— 50
Koruza, "	5 20	Svinjsko, "	— 60
Krompir, "	2 14	Koštrunovo, "	— 36
Leča, "	12 —	Pišance, "	— 50
Grah, "	13 —	Golob, "	— 20
Fižol, "	11 —	Seno, 100 kgr., "	1 78
Maslo, kgr., "	1 —	Slama, "	1 69
Mast, "	— 66	Drva trda, 4 mtr., "	6 50
Špeh svež, "	— 60	" mehka, " "	4 15

I. izkaz

darov, došlih za praznovanje zlate maše sv. Očeta papeža Leona XIII.:

Prečast. gospod dr. A. Čebašek	5 gl. — kr.
" " dr. A. Jare	5 " — "
" " mons. L. Jeran	5 " — "
" " Karl Polak	5 " — "
" " Alfred Ledenik	5 " — "
" " Franc Povše	5 " — "
" " Med. dr. Martin Dolničar	10 " — "
Č. g. prof. J. Marn	3 " — "
Gospa Ana Hofbauer	2 " — "
Nabirek „Zgodnje Danice“	15 " — "
in 4 tolarje.	Skupno 60 " — "
in 4 tolarje.	

Za te darove zahvaljuje se

Odbor za praznovanje zlate maše sv. Očeta papeža Leona XIII.

Išče se stanovanje in hrana
za desetletnega nepokvarjenega dečka iz dobre hiše

in sicer v kaki poštenu in krščanski hiši v Ljubljani. — Kedor bi ga hotel sprejeti, naznani naj pogoje in svoj naslov gospodu **Gabr. Jelovšek-u na Vrhniki.**

ŽELODČEVA ESENCA

lekarja Piccoli-ja
v Ljubljani.

To zdravilo napravljeno je po navodu, kojega je priobčil c. k. vladni svetnik in deželno-zdravstveni poročevalec za Kranjsko, g. dr. Emil vitez Stšekl. Izvrstnost esence potrjujejo zelo učeni zdravniki in tisočero ljudi, ki so jo rabili; ozdravlja želodčne in telesne bolezni, posebno pa zaprtje, vrančne in jetrne obolevnosti, kakor tudi hemoroide ali zlato žilo, želodecno in prebajalno mrzlico in je najboljšo sredstvo zoper gliste pri otrocih.

Izdelovatelj pošilja jo v zabojčkih po 12 steklenic za 1 gld. 36 kr. po poštne povzetji. Poštino trpi p. t. naročniki.

V steklenicah po 10 kr. samo v Piccoli-jevi lekarni „pri angelju“ na Dunajski cesti v Ljubljani. — V steklenicah po 15 kr. v Rizzioli-jevi lekarni v Novem mestu in v mnogih lekarnah na Štajarskem, Koroškem, v Primorju, Tirolu, Trstu, Istriji in Dalmaciji. (6)

Katoliška Bukvarna

v Ljubljani

priporoča sledeče knjige:

- Andree, Allgemeiner Hand-Atlas* in 120 Karten-seiten mit vollständigem Namenver-zeichniss. 2. Auflage. 12 zvezkov a gld. 1.24
- Caussette, Manresa für Priester.* Ausführliche Exercitienvorträge. 2 zvezka . gld. 4.03
- Deharbe's Katholischer Katechismus für Kinder* in katechetischer Lehrweise er-klärt gld. 3.35
- Hartmann, Repertorium Rituum.* Uebersichtliche Zusammenstellung der wichtigsten Ritual-vorschriften für die priesterlichen Functionen. 5. Auflage gld. 7.44
- Lehmkuhl, Compendium theologiae moralis.* Editio altera gld. 4.34
- Schepers, Alfons M. von Liguori* in seiner Mission als Heiliger, Ordensstifter u. Kirchen-lehrer gld. —.62
- Schott, Die Wunder von Lourdes.* 18 zvezkov a gld. —.25

Kdor-koli postavlja ali zida kakošno po-slopje in potrebuje železja, obrne naj se na

Franc-a Terček-a,

trgovca z železjem na Valvazorjevem trgu št. 5, v hiši c. k. okrajnega gla-varstva.

Tu se dobé po nizkih cenah v obilnem izboru:

Vezi za zidovje, opore (traverze) in stare železniške šine za oboke, Portland in Roman cement, stokador in alabaster gips, štorje za štokadoranje, asfalt za tlak, sklejni papir (Dachpappe), štedilna ognjišča (šparherdi) in posamezni deli za zidanje istih; okovi za okna in vrata in druge pri stavbah po-trebne stvari.

Za obilna naročila se vljudno priporoča
(21) góri podpisani.

Poštne zveze.

Odhod iz Ljubljane.

V Novomestu vsak dan ob 6 zjutraj, sprejema blago in popotnike. Prostora je za pet ljudi.

V Lukovco preko Domžal vsak dan ob 1/2 7 zjutraj.

V Kočevje preko Velikih Lašč vsak dan ob 1/2 7 zjutraj.

V Kamnik vsak dan ob 1/2 5 popoldne poleti, ob 3 pozimi.

V Polhov Gradec in na Dobrovo vsak ponedeljek, sredo, petek in soboto ob 1/2 5 popoldne poleti, ob 2 pozimi.

Na 1g ob 1/2 5 popoldne poleti, ob 3 pozimi.

Prihod v Ljubljano.

Iz Novega mesta vsak dan ob 2 popoldne.

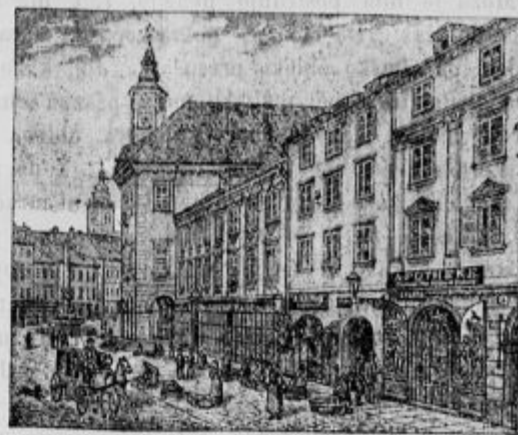
Iz Lukovce vsak dan ob 4. uri 15 min. popoldne.

Iz Kočevja vsak dan ob 6. uri 20 min. popoldne.

Iz Iga vsak dan ob 8. uri 30 min. zjutraj.

Iz Kamnika vsak dan ob 9. uri 5 min. dopoldne.

Iz Polh. Gradca in Dobrove vsak ponedeljek, sredo, petek in soboto ob 9. uri 15 min. dopoldne.

Lekarna Trnkóczy,

zraven rotovža v Ljubljani

na velikem mestnem trgu,

priporoča tukaj popisana najboljša in sveža zdravila. Ni ga dneva, da bi ne prešli pismenih zahval o naših izbornu skušenih domačih zdravil. Lekarne Trnkóczyjevih firm so: Na Du-naji dve in ena kemična tovarna v Gradci (na Štajarskem) ena pa v Ljubljani. P. n. ob-činstvo se prosi, ako mu je na tem ležeče, da spodaj navedena zdravila s prvo pošto dobi, da naslov tako-le napravi: **Lekarna Trnkóczy poleg rotovža v Ljubljani.**

Marijacejske kaplice za želodec,

MARIA-ZELLER TROPFEN
NUR ECHT BEI
APOTHEKER TRNKOCZY
LAIBACH 1 STUCK 20.

kterim se ima na tisoče ljudi zahvaliti za zdravje, imajo iz-rasten vspeli pri vseh boleznih v želodecu in so neprekosljivo sredstvo zoper: mankanje slasti pri jedi, slab želodec, urák, retrove, koliko, zlatenico, bljuvanje, glavoból, krč v želodecu, bitje srea, zaba-sanje, gliste, bolezni na vran-ci, na jetrih in zoper zlato žilo. 1 Steklenica velja 20 kr., 1 tucat 2 gl., 5 tucatov samo 8 gl.

Svarilo! Opozar-jamo, da se tiste istište Ma-rijacejske kaplice dobivajo samo v lekarni Trnkóczy-ja zraven rotovža na velikem Mest-nem trgu v Ljubljani.

Tuji.

11. avgusta.

Pri **Matiču:** L. Guttman, potovalec, z Dunaja. — P. Kol-leđani, poslovodja, iz Trsta. — J. Kodernatz, zasebnica, iz Trsta. — Dr. J. Jelusig, odvetnik, iz Trsta. — F. Pozder, uradnik, iz Reke. — A. Jakobi, nadporočnik, iz Gorice.

Pri **Stona:** T. Múkler, po-tovalec, z Dunaja. — F. Kasik, tovarnar, iz Prage. — G. Ster-nagl, trgovec, iz Boleana. — N. Zitz, vojaški župnik, iz Grada. — pl. Lindenheim, zasebnik, z družino, iz Grada. — J. Kahler, podpolkovnik, z Štajarskega. — vitez Kopp, nadporočnik, iz Šta-jarskega. — Walmann, zasebnik, iz Trsta. — K. Piskatezek, pod-polkovnik, iz Gorice.

Vsem, ki zidajo ali popravljajo kako poslopje, ali sploh po-trebujejo **železnino**, priporoča svojo zalogo železja in v to stroko spadajočih stvari

Andr. Druškovič,

poprej Jakob Nekrep

na mestnem trgu št. 10,

kjer se dobivajo v velikem izboru in po prav nizki ceni: okovi za okna in vrata, štorje za štokadoranje, drat in žebli, vezi za zidovje, traverze in stare železniške šine za oboke, Portland-in Roman-cement, sklejni papir (Dachpappe) in asfalt za tlak, kakor tudi lepo in močno narejena štedilna ognjišča in posa-mezni deli.

Posebno po nizki ceni dobivajo se *stroji in orodja za poljedelstvo*, kakor *mlatilnice*, *same ali z vlačil-nikom* (Göpel), *slamorenice*, *čistilnice za žito* (Trieur), *brane in lepo in močno narejena drevesa za oranje*.

„AZIENDA“,

avstro-ogerska družba za zavarovanje življenja in rent. avstro-ogerska družba za zavarovanje proti elementarnim škodam in nezgodam.

Ravnateljstvo:

na **DUNAJI, I., Wipplingerstrasse šte. 43.**

Družba zavaruje

človeško življenje v vseh navadnih kombinacijah; **Zavarovanje za slučaj smrti**, zavarovani znesek se izplača takoj po smrti zavarovanca njegovim ostalim, oziroma drugim obmislicem;

zavarovanje za doživetje, preskrbovanje v sta-rosti in otročje dote, zavarovani znesek se izplača zavarovancu samemu, ko doseže neko določeno starost;

Zavarovanje dosmrtnega dohodka, udovskih pokojnin in dohodkov za odgojo po najnižjih pre-mijah in z jako kulantnimi pogoji, zlasti onim, da se policam ne more ugovarjati.

a) proti škodam, ktere napravijo požar ali strela, parne ali plinove eksplozije, ali se naredé z gašenjem, podiranjem in izpraznjenjem pri stanovanjih in gospodarskih poslopih, tovarnah, strojih, mobiljah in vsakovrstnih opravah za-logah blaga, živini, gospodarskem orodji in zalogah;

b) proti škodam, ktere napravi ogenj ali strela ob žetvi in košnji na poljskih ali travniških pridelkih v gumnih in stogih;

c) proti škodam, ki je napravi toča na poljskih pridelkih;

d) proti nevarnostim prevažanja blaga po vodi in po suhem.

Zavarovanje proti telesnim nezgodam se še ni pričelo, a se bo de pravočasno naznanilo p. n. občinstvu, kadar se prične.

Zastopstva družbe.

V **Budimpešti**, Wienergasse 3 in Schiffgasse 2; v **Gradci**, Albrechtsgasse 3; v **Inomestu**, Bahnstrasse, Hôtel „Goldenes Schiff“; v **Lvovu**, Marijin trg 8, nova; v **Pragi**, Vaelava trg 54; v **Trstu**, Via St. Nicolo 4, na **Dunaji**, I., Hohenstauffengasse 10.

V vseh mestih in večjih krajih avstro-ogerske monarhije nahajajo se glavne in krajne agenture, ki rade dajo pojasnila in dajo ponudbene pole ter prospekte zastonj in vsprejemajo zavarovanja.

Glavni zastop v Ljubljani, Šelenburgove ulice šte. 3, pri JOSIPU PROSENC-u.

Izdajatelj in odgovorni vrednik Josip Jerič.

Cvet zoper trganje (Gicht),

je odločno najboljšo zdravilo zoper pro-tin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živcih, otekline, otrpnele ude in kite itd., malo časa če se rabi, pa mine popolnem trganje, kar dokazuje obilno zahval. Zahleva naj se samo „cvetu zoper trganje po dr. Maliču“ z zraven stoječim zna-menjem. 1 stekl. 50 kr., tucat 4 fl. 50 kr.

Če ni na steklenici zraven stoječega znamenja, ni pravi evet in ga precej nazaj vrniti.

Planinski zeliščni sirop kranjski,

za odrasle in otroke, je najboljši zoper kašelj, hri-pavost, vraboból, jetiko, prsne in pljučne bolečine; 1 stekl. 56 kr., 1 tucat 5 fl. Samo ta sirop za 56 kr. je pravi.

Kričistilne kroglice,

ne smeje bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in so se vže tisočkrat sijajno osvedočile pri zabasanji človeškega telesa, glavoból, otrpnjenih udih, skaženem želodecu, jetrnih in obistnih boleznih, v škatljah a 21 kr.; jeden zavo s 6 škatljami 1 gld. 5 kr. Razpošiljava se s pošto najmanj jeden zavo.

Zdravila za živino.

Štupa za živino.

Ta prav dobra štupa pomaga najbolje pri vseh bo-leznih krav, konj in prašičev.

Konje varuje ta štupa trganja po črevih, bezzgavk, vseh na-lezljivih kužnih bo-leznih, kašlja, pluč-nih in vrančnih bo-leznih ter odpravlja vse gliste, tudi vzdr-žuje konje debele,

okrogle in iskrene. Krave dobé mnogo dobrega mleka. Zametek z rabilnim navodom vred velja le 50 kr., 5 zametkov z rabilnim navodom samo 2 gld.

Cvet za konje.

Najboljše mazilo za konje, pomaga pri pretégu žil, ote-kanji kolen, kopti-nih boleznih, otrp-nenji v boku, v križi itd. otekanji nog, mehurnih na nogah, izvinjenji, tiščanji od sedla in oprave, pri suštel itd. s kratka pri vseh vnanjih bo-leznih in hibah. Steklenica z rabilnim navodom vred stane le 1 gl., 5 stekl. z rabil. navodom vred samo 4 gl.

Vsa ta našeta zdravila se samo prava dobijo

v **lekarni Trnkóczy-ja v Ljubljani**

zraven rotovža in se vsak dan s pošto razpošiljajo. (17)

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.